

Opinia

Stowarzyszenia Polski Kongres Drogowy do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw.

Generalna ocena zaproponowanej regulacji jest pozytywna, a większość zmian jest korzystna i idzie w dobrym kierunku. Odpowiada na zgłaszane przez inwestorów postulaty usprawnienia procedur wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zmniejszenia kosztów przygotowania dokumentacji środowiskowej. Te zmiany dotyczą przede wszystkim art.74 tzw. Ustawy ocnowej.

Jednocześnie należy podkreślić, że pozostają bez odzewu inne postulaty środowiska drogowego, takie jak: poprawa planowania przestrzennego w otoczeniu dróg w kontekście ochrony akustycznej obiektów i terenów chronionych, odejście od ochrony akustycznej na granicy pasa drogowego (jeden z najważniejszych powodów stosowania drogich i trudnych w utrzymaniu ekranów akustycznych), ochrona obiektów mieszkalnych poza pasem drogowym przy braku możliwości zastosowania standardowych metod ochrony akustycznej.

Uwagi ogólne

1. Nowelizacja przewiduje nałożenie obowiązku wykonania wszystkich strategicznych map hałasu na Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ). Zwracamy uwagę, iż zmiana ta wpłynie negatywnie na podmioty, które do chwili obecnej wykonywały tego typu opracowania na zlecenie zarządców głównych dróg, linii kolejowych, lotnisk i miast – w sytuacji, kiedy GIOŚ zacznie wykonywać samodzielnie mapy hałasu lub przez jedną wskazaną przez siebie jednostkę. Zmiana ta wpłynie na znaczące ograniczenie przychodów tych podmiotów. Jak określono to w Ocenie skutków regulacji koszt wykonania wszystkich map akustycznych jest równy ok. 18.5 mln zł w jednej rundzie mapowania. O taką wartość zmniejszą się potencjalne przychody wielu średnich i małych firm działających w tym obszarze. Nie można zatem zgodzić się ze stwierdzeniem, że regulacje te nie wpłyną znacząco na rynek pracy (pkt 9 Oceny skutków regulacji). Istnieją uzasadnione obawy, o możliwości wykonania wszystkich strategicznych map hałasu tylko przez jednego wykonawcę (GIOŚ), pomimo niepodważalnych kompetencji do realizacji tych zadań. Wykonywanie map akustycznych jest zadaniem bardzo pracochłonnym oraz wymagającym zaangażowania szerokiego i specjalistycznego personelu, a także dysponowania wysokiej klasy sprzętem i oprogramowaniem.
2. Zgodnie z proponowaną nowelizacją marszałkowie województw będą organami właściwymi do opracowywania programów ochrony przed hałasem. Dotyczy to także programów wykonywanych dla miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys., które do chwili obecnej były wykonywane samodzielnie przez Prezydentów miast. Zmiana ta spowoduje, że marszałek województwa, nie znając szczegółowych uwarunkowań w konkretnym mieście (w tym m.in. zamierzeń inwestycyjnych i ich potencjalnego wpływu na otoczenie), może narzucić na organy miejskie działania związane z ochroną akustyczną, które nie będą zgodne ani z prognozami i planami inwestycyjnymi, ani z uchwalonymi przez Miasta budżetami. Sytuacja taka ma w

chwili obecnej miejsce w przypadku programów ochrony środowiska przed hałasem wykonywanych dla głównych dróg, linii kolejowych i lotnisk, z których opracowania są wyłączani zarządzający tymi źródłami hałasu. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, iż ustawodawca przewidział formę konsultacji zapisów programów ochrony środowiska przed hałasem z tymi podmiotami jedynie w formie opinii, którą mogliby oni sformułować w terminie do 30 dni od przedstawienia im tych opracowań. Konieczne w takim układzie wydaje się wprowadzenie formy uzgodnienia, a nie opinii. Tylko w taki sposób organy te będą miały realny wpływ na zakres działań, które będą im narzucane przez Marszałków Województw i które będą musiały być przez te organy realizowane często przy bardzo znacznym wysiłku finansowym.

3. Projekt przewiduje możliwość nałożenia przez wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego obowiązku (w drodze decyzji) zastosowania rozwiązań technicznych. Nie precyzuje natomiast na jakiej podstawie ma prawo do nałożenia decyzji. Czy tylko na podstawie pomiarów wykonanych przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1226 oraz z 2018 r. poz. 650), czy także na podstawie analizy akustycznej zawartej np. w dokumentacji do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Częstym przypadkiem jest stwierdzenie przekroczeń na terenach (metodą obliczeniową) w nawiązaniu do art. 114 ust. 3, art. 114 ust. 4, natomiast stan budynków/jakość materiałów jest na tyle dobra, że podstawą do jakichkolwiek działań/obowiązków powinno być wykonanie pomiarów (także w ramach np. analizy porealizacyjnej w przypadku przedsięwzięć planowanych), a następnie możliwość nałożenia decyzji przez winb.

Uwagi szczegółowe

Art. 1 W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.3)) wprowadza się następujące zmiany:

2) art. 112a i 112b otrzymują brzmienie:

2) głównej drodze....

Definicja nie precyzuje zarządcy ani kategorii drogi. Czy definicja „głównej drogi” obejmuje wszystkie drogi? Wskazane odniesienie do Dz.U.2011.140.824 z dnia 2011.07.07

4) art. 114

Artykuł 114 w POŚ odnosi się do terenów (w MPZP), dla których Ustawodawca określił dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Ustęp 4 (zmodyfikowany obecnie w projekcie) odnosi się stricte do „zabudowy”. W obecnym projekcie doprecyzowano zagadnienie własnościowe terenu przyległego. Ustawodawca nadal nie precyzuje co oznacza termin „zabudowa...zlokalizowana na granicy...” Czy art. dotyczy tylko sytuacji, gdy zabudowa/budynek jest zlokalizowany na granicy (ściana budynku/narożnik/element trwale związany z budynkiem) terenu, dla którego zarządca posiada tytuł prawny? Ustawodawca

nie precyzuje sytuacji, gdy budynek zlokalizowany jest w granicach terenu, do którego zarządca posiada tytuł prawny.

7) po art. 117 dodaje się art. 117a – 117d

Art. 117 c Brak ciągu przyczynowo – skutkowego. W przypadku nieprzekazania przez podmiot czy organ GIOŚ danych informacja o takiej sytuacji jest po 30 dniach wysyłana przez GIOŚ do właściwego WIOŚ. Wskazany odnośnik do kolejnego artykułu (120b) i rozdziału 6

9) po art. 118a dodaje się art. 118aa i art. 118ab w brzmieniu

Art. 118ab. – w jaki sposób zakwalifikowanie terenu jako faktycznie zagospodarowanego w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 koreluje z art. 115 POŚ oraz obowiązującymi MPZP? Czy w przypadku sporządzania analizy akustycznej lub innego opracowania wymagającego kwalifikacji terenów w odniesieniu do art. 113 ust 2 należy brać pod uwagę „faktyczne zagospodarowanie” zgodnie z Art. 118ab 1 czy MPZP lub w przypadku jego braku informację na bazie art. 115 POŚ?